Ч. 31. Четвер 24 (11) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Конституция Босни і Герцеґовини. — З Англії.

Neue fr. Presse доносить, що презес польского Кола др. Ґломбіньский явив ся передвчера рано в парляменті і одному з питаючих о положенє з послідних днів заявив, немов би неправдиві були вісти, що він з'обовязав ся супротив славяньскої Униї голосувати проти буджету, коли би не переведено сейчас реконструкциї кабінету. Заявив також, що не має охоти вести переговорів між Чехами а Німцями.

Neue fr. Presse додає яко поясненє, що в найблизшім часї відбуде ся конференция др. Ґломбиньского і президиї Кола з провідниками славяньскої Униї.

Korrespondenz Austria доносить: Вчера по полудни відбула ся конференция християньско-суспільного союза з бр. Бінертом. На початку нарад президент кабінету висказав живе співчутє для недужого дра Люеґера і бажанє скорого повороту до здоровля; відтак повідомив зібраних в своїх конференциях зі сторонництвами в справі парляментарного положеня, як також в справі проґрами праці до великодних сьвят, та просив представителів християньско-суспільного сторонництва о підпору.

Члени президиї сторонництва обговорювали відтак парляментарне положенє зі становища християньско-суспільників і держави, при чім домагали ся рішучо і одноголосно урухомленя парляменту і заявили готовість підпирати н. президента міністрів.

Вчерашні урядові часописи у Відни, Пешті і Сараєві оголошують санкціоновану цісарем конституцию для Босни і Герцеґовини.

Краєвий статут Босни і Герцеґовини постановляє, що ті краї творять адміністрацийну область під управою і надзором спільного міністерства. До компетенциї сойму належать внутрішні справи Босни і Герцеґовини і право ухвалюваня буджету, справи же звязані з інтересами Австриї, Угорщини чи також цілої монархії не належать до компетенциї сойму. Проєкти соймових законів вимагають цісарскої санкциї за згодою правительств обох половин монархії. З правила цісар скликує сойм раз до року. Цісар затверджує вибираних кождого року з посеред сойму президента і двох віцепрезидентів. Кожде з трех головних віроісповідань краєвих мусить мати представителя в президиї.

Соймовий реґулямін містить подрібні постанови о порядку нарад сойму. Президент може зарядити виключенє посла з нарад аж до 14 днів. Виключенє треваюче цілу сесию зависить від ухвали сойму. Ненарушимість посольска запоручена. Посли побирають по 15 К денно титулом диети.

До всїх справ, котрі крім Босни і Герцеґовини обходять одну з держав Монархії або обі разом, заведено інституцию ради краєвої, зложену з 9 членів, вибираних соймом з посеред послів. Рада краєва є тілом зараджуючим. Правительства обох держав за посередництвом спільного міністерства предкладають її питаня, а рада робить представленя також через спільне міністерство. В тій раді заступлені всї три головні босаньскі віроісповіданя.

Головні засади загальних горожаньских прав запоручені, а то що до рівности супроти права, віроісповідної свободи, народної язикової окремішности, свободи праси, свободи науки і научуваня, ненарушимости мешканя і майна, права петиций і зборів, вкінци листової тайни на почті і телеґрафі.

Ординация виборча, установлена для вибору 72 послів, опирає ся на системі трех курий, на віроісповіднім основі. В другій і третій куриї заведено загальні безпосередні вибори. Сойм складає ся з 20 вірилістів, серед котрих суть достойники всїх віроісповідань і з 72 вибираних послів, кожде з трех головних

---

11)

ПІРАТ.

З англійского — капітана Маррията.

(Дальше).

— Пане Темпльмор — відозвав ся відтак капітан — ви по перше за свобідні в своїй бесїдї, а по друге надто сьмієте ся. Але всьо, пане Темпльмор, має свій час, як веселість так і статочність. Поклад не є місцем для жартів.

— Але так само і кладка нї — замітив хлопець жартобливо.

— Нї, то правда, кладка також нї; але коли ви сидите при обіді з своїми товаришами, можете сьміяти ся, кілько вам подобає ся.

— Нї, пане капітане, і там не можна сьміяти ся; пан Меркстал сейчас посилає до нас, коли лиш зачує наш сьміх.

— Бо ви все сьмієте ся, пане Темпльмор.

— Може бути, що то правда і коли я роблю зле, то менї прикро, що не подобаюсь вам, пане поручнику; але тим не хочу я вас зовсїм обиджати. Я сьмію ся в снї — сьмію ся пробуджуючись — сьмію ся, коли сонце сьвітить, чую ся все таким щасливим! Але хоч ви мене посилаєте па вершок щогли, пане Меркстал, то я не сьміяв би ся, лише було би менї дуже прикро, коли би вас стрітило яке нещастє.

— Вірю тобі, справдї хлопче — так оно так є, пане Меркстал — сказав капітан.

— Добре, пане капітане — відповів поручник — позаяк пан Темпльмор, як здає ся, узнає свою похибку, то я не хочу упирати ся о моїй жалобі, лише попросити его о то, аби він так безнастанно не сьміяв ся.

— Ви чуєте, що каже поручник; его жаданє дуже справедливе і прошу вас, аби я не чув більше таких жалоб. Пане Меркстал, дайте менї знати, коли буде направлений край долїшного вітрила при передній щоглї. Нинї вечером треба би его натягнути.

Пан Меркстал пішов з покладу, аби розвідати ся.

— А тепер, Едварде — сказав капітан, скоро лиш поручник віддалив ся — про ту справу маю вам ще щось більше сказати, але тепер нема часу на то. Прийдїть нинї до мене на обід. При моїм столї, як знаєте, можна часом трохи засьміяти ся.

Хлопець приложив руку до шапки і відійшов веселий і щасливий.

Ми подали читачам той малий образець, аби тут дати понятє о вдачі Едварда Темпльмора. Він був справдї, як сам казав, веселий, щасливий і прихильний для всїх, також і для поручника, котрий его задля его сьміху переслїдував. Оно очевидно не добре, що той хлопець все сьміяв ся, але з другої сторони і поручник робив зле, коли хотів ту хибу викоренити строгостию. Як капітан, добре казав, все має свій час, а сьміх Едварда був деколи дуже не в пору; але то лежало в его природі, він не міг инакше. Був веселий, як маєвий ранок, і так жив довгі літа, сьміючи ся зі всього, жартуючи з кождим, майже загально люблений а его сьмілива, щаслива, свобідна вдача не подавала ся перед ніякою небезпекою і воєнною строгостию.

Служив якийсь час, при іспиті на поручника мало не перепав задля свого сьміху і сьміючи ся пішов знов служити. Раз, коли треба було взяти одну францускую корвету, доводив він човном і незвичайно притім сьміяв ся, як маленький француский капітан скакав і вимахував своєю шпадою. Але вкінци той малий чоловік дає і єму таку памятку, що він заливаючись кровію, упав на поклад. Та борба і рана придбала єму степень поручника, его приділено на воєнний корабель до західної Індиї, де він там сьміяв ся з жовтої пропасниці і одержав команду над хорошим шупером. На тім кораблї мав він вибрати ся в дорогу, аби ловити чужі купецкі кораблї і в той спосіб для адмірала збирати гроші за контрбанду, а для себе придбати відзначенє.

VII.

Сонливий залив.

На західнім побережу Африки єсть вузкий залив, якому люди, котрі в ріжних часах его відвідували, надавали ріжні назви. Яку назву дали сьмілі Португальцї, котрі перші відважили ся пустити ся на филї полудневого Атлянтийского океану, тепер вже не звістно, коли они утратили панованє на мори; назви, яку він одержав від кучерявих чорних тубольців того побережа, ніхто нїколи па певно не знав; але вже па деяких старших анґлійских

віроісповідань вибирає у відношеню до числа населеня, належачого до того віроісповіданя відповідне число послів, внаслідок чого запоручена є охорона меншости. На католиків припадає 16 мандатів, на православних 31, на магометан 24, на жидів 1.

Рівночасно з оголошенєм краєвого статуту, оголошено також о праві стоваришень і зборів і закон о радах повітових. Два перші з тих законів такі самі як в Австриї і на Угорщині; ради повітові покликані до співучасти адміністрациї повітів. Членів їх вибирають особи маючі виборче право з цілого повіта. Мандати рад повітових розділені розмірно до віроісповідань.

З обсягу діланя рад повітових належить дбати о інтереси культурні і економічні повіта з вимком справ політичних, віроісповідних і національних.

В анґлійскій палаті послів вела ся вчера дискусия над престольною бесідою. Посол Бальфур приймив з вдоволенєм до відомости уступ що до розвитку маринарки, котрий єсть конечний без взгляду на висоту коштів. Президент міністрів Аскіт заявив, що престольна бесіда була найкоротшою зі всіх, які коли небуть в анґлійскій палаті виголошено, помимо того, що займає ся справами дуже важними. Що до запоруки зі сторони корони, то правительство єї не одержало анї не жадало. Правительство не могло жадати сліпої повновласти для предложеня, котрого ще не предложено. Таке жадане не є конституцийне. Правительство стоїть або упаде, з резолюциями в справі буджету і палати льордів. Ті дві точки творять найважнїйшу часть привительственної політики і від них зависить єго єствоване. Коли палата не годить ся з поведенєм правительства, то правительство уступить.

П. Редмонд, Ірляндець, заявив, що коли правительство дасть Ірляндцям певність, що предложене в справі палати льордів буде ще в сім роцї ухвалене, тодї Ірляндці будуть голосувати за буджетом. Они на то приготовлені, але не задармо, не на певне. На тім дискусию перервано.

Новинки.

Львів, дня 23 лютого 1910.

— Іменованя. Пан Міністер справедливости іменував асистента канцелярийного, Еман. Кольбергера в Тернополи начальником канцеляриї в Золочеві.

— Краєва комісия для охоронного обсаджуваня деревиною уконституовала ся при Намістництві. В склад комісиї входять: радник Двору Бог. Шелїговский, яко заступник Намістництва і предсїдатель: член Видїлу краєв. др. Тадей Пілят, яко делеґат Видїлу краєв., др. Каз. гр. Шептицкий яко делеґат гал. Товариства госп. у Львові: Генрик Долянский в Радлові яко делеґат Тов. рільничого в Кракові; краєв. інспектор лїсів Кар. Хлїпальский яко лїсно-технїчний референт і радник Намістництва Губатта яко референт справ лїсових в Намістництві.

— Краєва Рада шкільна перенесла заступників учителів в школах середних між иншими: Матвія Назаркевича з академ. гімназиї у Львові до філії тоїж гімназиї; Ів. Валяса з Бродів до гімн. в Теребовли: Мат. Каспржака в Бродах до гімн. в Золочеві, Йос. Баєра в Самборі до гімн. в Сяноцї; Лесл. Хлебка з польск. гімназиї в Коломиї до гімн. в Теребовли: Стан. Тировича з гімн. в Сяноцї до філії гімн. VII у Львові: Вол. Костецкого з гімн. в Сокали до II гімн. у Львові і Альф. Райха з гімн. в Сокали до V гімн. у Львові.

— Самоубийства. Леслав Кавецкий, поручник 30 пп., відобрав собі житє вистрілом з револьвера в своїм помешканю при ул. Стрийскій ч. 1, виправивши перед тим жінку до єї родичів. Причиною самоубийства мала бути хороба нервова і невагодини родинні. — Вчера рано о 8 год. відобрав собі житє вистрілом з револьвера у власнім помешканю при ул. Фридрихів 32-лїтний Володислав Марцінковский, урядник маґістрату львівского. Причина самоубийства незвістна. — Софія Верба, жінка шевця, замешкала при ул. Кор. Лещиньского ч. 26 випила в самоубийчім намірі розпущені фосфорові головки із сїрничків. Поготівля ратункова подала їй першу поміч і лишила під домашним доглядом. Причиною наміреного самоубийства були невзгодини родинні.

— Молоді розбишаки. До помешканя п. Я. Вайса при ул. Медовій ч. 9 вломили ся онодї вечер о 9 год. якийсь 15-лїтний Ян Сосніцкий з 3 своїми товаришами, а розбивши замки в двох шафах з одїнем приготовили до забраня богато річий. На то надійшов п. Вайс і застав молодих розбишаків в помешканю. На крик єго пустились розбишаки втїкати, а коли він хотїв Сосніцкого придержати, той кинув ся на него з ножем і зранив в руку і в груди та пустив ся також втїкати. Вайс вдогонив єго на улици і зловив при помочи прохожих та побив так по голові, що аж потреба було завізвати стацию ратункову. При Сосніцкім знайдено ніклевий годинник, срібну ложку і долото. Стверджено, що злодїї забрали 19 срібних кубків, золоту бразлету, золотий дармовіс від годинника, 10 К готівкою, книжочку касову на 130 К, 2 золоті перстенї і срібну ложочку, все разом вартости кількасот корон. Крім того спакували вже були постіль і одїнє. Сосніцкого, котрий не хоче до нічого признати ся, віддано до арештів поліцийних.

— З Городенки доносять: Заснована у нас ще 14 жовтня м. р. філія „Сільского Господаря“, що на перших загальних зборах числила лиш 20 членів, має їх нинї вже 260. Єсть се вислїд тих віч господарских, які філія рішила ся устроювати в кождім селї. Такі віча устроєно в Поточисках, Городенції, Серафинцях, Тишківцях, Чернятині, Торговици і Стрільчи. Деякі з тих віч відбули ся при участи кількасот участників п. пр. в Поточисках, Чернятині та Тишківцях і в тих селах здобуто найбільше число членів (в Чернятині і Поточисках по 64). На всїх тих вічах реферував про задачі і значенє „Сільского Господаря“ п. Е. Дорожиньский з Серафинець а крім того в Поточисках о. Білецкий з Корнева та п. Коновал з Городенки реферували про веденє і закладанє і сільских крамниць. При устроєню всїх тих віч велику поміч несло філії наше духовеньство, котре на зазив філії все радо спішило з поперте́м та на всїх тих вічах вело провід. Дня 13 с. м. відбуло ся віче в Стрільчи, де попри пос. Окуневского проводив зборам також о. декан Макогоньский з Поточиск. Був се красний і імпонуючий вид, коли два провідники народа, духовний і сьвітский, а попри них горстка тих, що раді під їх проводом для народа працювати, злучені одною думкою, засїли серед народа. Отець декан прибуваючи на се віче, дав примір і вказав дорогу, котрою повинно іти наше духовеньство і бути все там, де збирає ся нарід.

— Властителька пансіонату розбійницею. З Нового Йорку доносять про таку подію: Коли тутешний банкір Ван Норден сими днями вертав вже пізно в ночи з готелю Асторія, де вечеряв по театрі, зачепили єго на улици якісь дві елєґантно убрані дами і зачали ся з ним бити. Лиш завдяки своїй силї міг він з великим трудом від них оборонити ся. Здогадуючись, що той напад виконано в цїли рабунку, сягнув до кишенї, чи має ще полярес а переконавшись, що нїчого єму не видерли, зайшов до дому. Аж тут переконав ся, що полярес, що правда, мав в кишени, але з него пропало банкнотами 28.000 долярів. Він для того повідомив поліцию, котра небавком вислїдила, що одною з тих дам, котрі напали на банкіра і так зручно витягнули єму гроші з поляреса, єсть якась Кіттіє Довдель, властителька дуже елєґантного дївочого пансіонату в Ню Йорку, в котрім мешкають і харчують ся лиш особи з висших кругів. Пансіонат той вела панї Довдель з як найбільшою точностию і елєґантию так, що він виробив собі перворядне значінє а властителька і управителька єго панї Довдель тїшила ся як найбільшою славою, тим більше, що платила чинш за льокаль дуже точно і досить часто заносила свої ощадности до банку. Того однак нїхто не знав і не припускав, що панї Довдель від шести лїт вела двояке житє: за дня була управителькою пансіонату а в ночи виходила на рабунок. То не були ощадности, які она заносила досить часто до банку, лиш гроші, які она незвичайно зручно витягала прохожим. Поліция вже від довшого часу звертала на неї увагу, але не могла єї на нїчім прихопити. Та й сим разом, хоч арештована, признала ся, що била ся з банкіром, а то длятого, що була трохи пяна і що нїби то він перший мав єї зачепити, та хоч банкір єї пізнав, випустять єї на волю, бо пропавших гроший у неї не знайдено а на то нема нїякого доказу, мов би то она їх єму дійстно витягнула.

— Свого рода артист. Віденьска поліция арештувала якогось досить ориґінального ар-

---

картах значить ся він іменем „Сопливого заливу“.

Береги того заливу творять кілька пристаний і они справдї потрібні; але край, який той залив окружає, представляє дуже сумний вид. Нїчого довкола не видко, як лиш осліплюючо-білий пісок, а дальше в глубину краю кілька малих горбків, о котрі розбивають ся в часї бурї филї Атлянтийского океану. Сумний і пустий виглядає цїлий той край, без найменшого слїду ростинного житя. Вода в заливі спокійна і рівна як зеркало, глуха тишина панує навкруги, не чути навіть найлекшого шуму, нї один подув вітру не порушує гладкої як скло поверхні води, котру осьвічують яркі промінї рівникового сонця. Не видко навіть морских птиць, котрі лїтаючи, глядали би за поживою. Тишина і пустиня панують безподїльно, а одинокою ознакою житя суть плетви величезних людоїдів, які деколи показують ся на поверхни води і лїниво порушають ся, або спокійно лежать під берегами в сонїшній спеції. Не дасть ся подумати такої мертвої, пустої і так мало людскому житю відповідаючої околиці, як та, о котрій говоримо, з вимком хиба вічними снїгами і ледами вкритих підбігунових сторін.

На краю того заливу від сторони моря стояв непорушно на неглубокій водї корабель, що своєю будовою і прехорошим зверхним виглядом був би міг викликати зачудоване на найрухливійших водах Европи.

Однако то пречудне дїло людских рук служило колись яко корабель для невільників а тепер під ославленою назвою „Местник“ було пострахом цїлого купецкого сьвіта.

Не було воєнного корабля на всїх океанах, котрий не віз би з собою приказів переслїдувати того розбишаку, що так був щасливий в своїх злочинних дїлах; — не було нї одного купецкого корабля на всїх безмежних морях, котрого залога не трепетала би зі страху, почувши зловіще слово „Местник“. Всюди вже був той корабель, запливав до всїх сторін сьвіта і всюди полишав за собою слїди рабунку і розбою. В тій хвили стояв він непорушно в „Сопливім заливі“ і виглядав на око прекрасно. Нижша єго часть була помальована на чорно, єго високі щогли були гладкі немов полїтеровані, часть горішна з усїм уладженєм була помальована снїжно біло. Над передним і задним кінцем покладу були розпяті полотна, аби захистити залогу перед ярким проміне́м сонця. Всї линви були тую натягнені і всюди видко було слїди, що на кораблї панує взірцевий і строгий лад. Малечовно плавало позаду корабля і вага линви, до котрого було привязане, держала єго, як здавало ся при самій стороні шунера.

(Дальше буде).

тиста Антона Доброгрушку, котрий спекулював на людску легковірність і витуманював від людий гроші. Доброгрушка представляв ся всюди яко артист придворного віденьского театру і казав, що єсть сином дуже високого достойника і небавком одержить велику спадщину. Поки що однак знаходить ся він під кураделею, котра небавком буде знесена. Поки що дістає він яко артист місячно 2000 кор. На тій основі звертав ся він до многих людий о більшу позичку та говорив, що хоче до спілки зі своїми приятелями отворити склеп з дорогоцінностями а на то потребує більшої суми. Знайшли ся такі, що повірили тому артисті і він патягнув чотири особи на 15.000 кор. Пошкодовані остаточно дали на полїцию знати, котра таки на правду взяла промислового артиста під свою кураделю. Коли Доброгрушку арештовано, не мав він вже анї сотика.

— **Дрібні вісти.** Весна йде! Нині маємо знов красний весняний день. Вчера в полудне було 12 степенів тепла, а вечером о 7 годинї було 8 степенів тепла. — До служби при православній консисториї в Чернівцях покликано на місце померш ого о. Ганїцкого (твердого закала) о. Евгена Семаку (народовця), професора релїґії при нїмецко-руский ґімназиї в Чернівцях, брата посла. — Минулої недїлї настав був в Ряшеві в салї „Сокола“ підчас театрального представленя великий переполох. Хтось крикнув: „Ґаз виходить!“ і се викликало такий переполох, що публика стала втікати і тиснути ся до дверий, а лиш з трудом удало ся єї успокоїти. Скінчило ся остаточно лиш на тім, що 10 пань зімлїло; їх відтерли в ґардеробі і представленє відбувало ся дальше. — Концесию на веденє публичної аптики у Львові одержав др. фармациї Павло vel Пінкас Зільберґ. — З помешканя свого сина при ул. Сикстуській ч. 2 щез без слїду 65-лїтний Лазар Менкес, забравши з собою 2000 кор. — В приюті брата Альберта помер оногди нагло 65-лїтний Василь Семко, збирач шмат і костий. — З пода дому при ул. Жовківскій ч. 47 украдено на шкоду п. Міни Вішньовіцер біле і постіль вартости 500 корон.

Телеґрами.

Відень 23 лютого. Вчера о 6 год. вечером відбув ся обід двірский в Шенбруні, на котрім явили ся шефи многих дипльоматичних місий, апостольский нунций і кілька аташе войскових.

Відень 23 лютого. Послїдний білетин о станї здоровля Люеґера констатує, що бурмістер не має болїв, запалене не розширяє ся.

Берлин 23 лютого. Ґраф Еренталь приймив вчера членів австро-угорскої амбасади на авдиенциї. По тім явила ся у міністра депутация тутешної австро-угорскої кольонїї.

Атини 23 лютого. „Гестія“ потверджує вість о відбуваючих ся переговорах в справі як найскоршого предложеня палатї внесеня о скликане зборів ревізионїстичних.

Петербург 23 лютого. Студенти гірничого інститута звернули ся до професорів з жаданем вияснення, длячого зменшено число стипендий і яка причина репресий. В виду браку відповіди студенти застрайкували. Пуришкевич оголосив отверте письмо до Столипіна, взиваюче до найострійших кроків против студентів.

Петербург 23 лютого. Праса російска витає короля Фердинанда в тоні надзвичайно сердечнім і увіряє, що цїлий нарід російский разом з царем відносить ся з великою дружбою до болгарского народу і тїшить ся, що Болгария вступила в ряд независимих держав.

Петербург 23 лютого. Після „Русск. Слова“ на радї міністрів появило ся внесене, щоби знести наполеоньский кодекс обовязуючий в царстві польскім, а заступити его цивільним кодексом для цїлої держави.

Рейкіявік (Ісляндия) 23 лютого. В місцевости Гельсам спав осуг сніговий і засипав два доми; згинуло 23 осіб.

Цїна збіжа У Львові.

дня 22 лютого:

Цїна в коропах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·—	до	13·20
Жито	9·20	„	9·40
Овес	7·30	„	7·50
Ячмінь пашний	6·70	„	7·—
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	7·30	„	7·50
Бобик	7·—	„	7·20
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	70·—	„	85·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	25·—	„	28·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, $5·50$, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, **9·05**, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*)
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).